

[Koefoed.]

har hævdet, at der ikke var Midler hertil. Jeg ved ikke, hvor meget der er nødvendigt til denne Reparation; men jeg vil henstille til det ærede Finansudvalg og til det høje Ministerium at stille sig velvilligt over for dette Spørgsmaal. Jeg kunde tænke mig, at et Beløb paa et Par Tusind Kroner vilde være meget velkomment. Af det Beløb, der er bevilget, bliver der kun, efter hvad jeg har faaet oplyst, ca. 5 000 Kr. til Vedligeholdelse af de fredede Mindesmærker, og da flere af disse Arbejder er ret omfattende, kommer man jo ikke ret langt med dette Beløb.

Hammeren og Hammershus Ruin er et af de Punkter paa vor lille Ø, som tiltrækker sig de besøgendes Opmærksomhed, og baade Bornholmere og tilrejsende fra det øvrige Land, ja, ogsaa fra Udlandet, er meget interesseret i og glade ved, i mange Tilfælde begejstrede for det, de her ser, og som jo paa forskellig Maade ogsaa har sin store historiske Betydning. Jeg vil derfor meget henstille, at der fra Statens Side stilles saa mange Penge til Disposition, at det er muligt at restaurere Ruinen saaledes, at den ikke forfalder, men stadig maa kunne staa som et historisk Minde om svundne Tider.

Der er et andet Forhold, jeg gerne vil berøre. Jeg tillod mig under første Behandling af Kødloven at paavise, at i den Skikkelse, hvori Loven forelaa, og i hvilken den er vedtaget, vil den ikke i særlig Grad komme Bornholm til gode. Jeg skal ikke gentage mine Udtalelser fra den Gang, men vil kun understrege disse og beklage, at den højtærede Minister stillede sig saa uimodtagelig for de af mig og de bornholmske Landboorganisationer fremsatte Ønsker. Vi ønsker ikke Særfordele, men naar den vedtagne Lov ikke i nævneværdig Grad kommer til at gavne Bornholm, hvorimod vi maa tage Del i de Afgiftsbestemmelser, der gælder, saa maa vi have Lov til stadig at bore i Kødets og minde om, at ogsaa derude i Østersøen ligger en Ø, som hører med til Danmark, og hvor Forholdene ikke er de bedste, økonomisk set.

Men da vi ikke har kunnet opnaa noget her, haaber vi, at Ministeriet senere paa Punkter, hvor det er muligt, vil være velvilligt stemt over for dette at stille de forskellige Landsdele nogenlunde paa lige Fod. Jeg skal her pege paa det af mit Partis Medlemmer paa Foranledning af Kravene fra Bornholms Landboorganisationer i Kødlovens Betænkning fremførte om Fragt-

godtgørelse for sunde Avlsdyr fra Besætninger, der er rensset for Tuberkulose, og som sendes til andre Egne af Landet. Dette er ikke noget specielt bornholmsk, men kommer alle til gode, som har foretaget Udrensning af Tuberkulose paa egen Bekostning, uden at Staten har hjulpet til. Afsætningen af tuberkulosefrie Dyr er jo det, som der baade fra den højtærede Landbrugsministers Side og ogsaa fra anden Side peges paa som en stor Chance. Lad os da ogsaa haabe paa Velvilje her fra Ministeriets Side og muligvis ogsaa paa et andet Punkt, hvorom vi før har forhandlet, og hvorved vi har sparet Destruktionskasserne for større Beløb ved selv at tage Udgifterne paa et tidligere Tidspunkt.

I et saa stort Værk som Socialreformen er der muligvis flere Punkter, der, naar Forholdene kommer til at ligge klart for Dagen, trænger til at ændres. Men da det maaske endnu ikke kan være afklaret, skal jeg ikke komme nærmere ind herpaa i Øjeblikket. Men der er en enkelt Bestemmelse, som er taget som en Slags Fortolkning, og som jo nok staar i et vist Forhold til de hidtil gældende Bestemmelser paa dette Omraade, men ikke kommer til at gælde efter Socialreformens Ordlyd. Det er Statens Refusion til Amterne i Anledning af de epidemiske Sygdomme.

Der siges i Loven, at Staten yder fuld Refusion, men efter den gældende Bestemmelse faar Amterne kun 4 Kr. refunderet pr. Dag, og da dette Beløb ikke dækker de virkelige daglige Udgifter, og da vi nu ved den uhyggelige Sygdoms Udbrud i den seneste Tid har grasseret, nemlig Børnelammelsen, har set, at Indsprøjtningen af Serum, der koster mellem 80 og 90 Kr. pr. Patient, bringer Amternes Udgifter op paa et stort Beløb, som Amtskommunerne maa afholde uden Refusion, vil jeg tillade mig at spørge den højtærede Socialminister, om det ikke var rimeligt, at dette Forhold blev taget op til nærmere Prøvelse, saa man i det mindste fik Udgifterne til Serum refunderet. (Afbrydelse). Naa, det er maaske Indenrigsministeren, det vedrører. Sker det ikke, vil mange Amtskommuner faa meget store Overskridelser paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Jønson var inde paa en Betragtning om Landbrugsforholdene, og derunder udtalte det ærede Medlem, at flere af hans Vælgere — og man fik Indtryk af, at ogsaa det ærede Medlem selv — var af den Opfattelse, som findes udtrykt i det, han sagde — det findes Sp. 692, og jeg beder om Tilladelse til at